

I. NHÀ NÔNG VÀ TÔN GIÁO

Phật Giáo đấu tranh mạnh mẽ và nhiều với Nhà Nông, song Nhà Nông không sợ hãi bằng sợ Công Giáo. Vì cho rằng Công Giáo đoàn kết hơn, giáo lý vững chắc, hậu thuẫn là cộng đồng Giáo Hội hoàn vũ cũng vững chắc, cộng kết mạnh mẽ, một lòng một dạ tinh thần mạnh mẽ nhất trên thế giới (Hội không biết Thiên Chúa mới là Đá Tảng). Nếu phân biệt nội dung và hình thức trong mối quan hệ, như khi làm dissertation, thì hình thức có thay đổi – có đôi chút dài; nội dung vững vàng nguyên nghi ngờ, đồ phòng, cảm ghét, không làm gì thì chịu và y dầy thôi! Với Vatican, có tôn trọng, nâng đỡ hơn xưa một chút, không còn coi là kẻ thù, nội dung vẫn còn nghi ngờ, cạnh tranh.

Đặt ra các lý do để chờ đợi việc này việc kia. Nhờ xin cho người trong Nam ra làm việc ngoài Bắc, sợ trở lại: Bắc người ta không thích Nam, hoặc ngoài Bắc để người ở lại. Lúc khác thì lại nêu miền Nam tiến bộ lên, để Bắc noi theo. Nội dung lý do chỉ công khai thì khác, chỉ riêng tư lại khác. Cán bộ lên lớp, phê phán, chỉ trích một người nào đó, hất bừa hất lớp lại ra ngoài nước vui vẻ với nhau. Làm việc không theo luật lệ, mà chỉ thích theo ý muốn cấp trên khoán cho cấp dưới. Ví dụ, cấp trên không muốn cho tổ chức nào nào kia, hay một vị Giám Mục trẻ với nhiệm vụ, cấp dưới bày ra một lý do, có khi rất trẻ con, miền sao ngăn cản được, và nếu thành công, cấp dưới được khen thưởng. Nếu không, là tại cấp dưới, bởi đó cấp dưới cố công mà làm cho được.

Hội không nhận trách nhiệm bao giờ, chỉ bắt đầu ngấm ngầm gánh chịu, người dân đi lính phải làm đơn xin đi, một đơn của trấn lính không được. Người phá thai phải làm đơn yêu cầu (thậm chí mà đơn con thì bắt phải). Đức Cha Thuần đi Rôma là vì ngài yêu cầu, ngài lại là vì ngài yêu cầu (được thu xếp cho yêu cầu). Luôn đi chung, nhà nước rất dễ dàng, khó khăn là các ông, người bắt các ông ...

II. NƠI TÌNH CÔNG GIÁO

Tác Giả: +Gm Phaolô Lê Đức Trng

Thứ Sáu, 11 Tháng 9 Năm 2009 14:44

